

[Knud Jespersen.]

Kan socialdemokratiet, som har haft et nært tilknytningsforhold til dansk fagbevægelse, på disse 11 eller 12 menneskers mandat føre en arbejdsmarkedspolitik som den, man lægger frem? Kan man i den grad tage en del af en demokratisk ret både forhandlingsmæssigt og også nu mulighederne for lønforhøjelser mellem overenskomstforhandlinger og alligevel sige, at det er dejligt at være socialdemokrat på de betingelser? Jeg forstår, at man har opgivet at forsvare sig mod vores kritik, fordi den hviler på nogle overordentlig stærke argumenter, men derimod vender sig imod højresiden af salen; det skal jeg ikke blande mig i.

Om prisstoploven sagde handelsministeren, at det ville være en overordentlig umulig og stærkt bureaukratiserende opgave – det er et sammendrag af det – hvis man skulle ansætte de prisinspektører, der skulle til, og føjede samtidig dertil: der er vel ingen af os, der tror, at man bare vil omgå lovene. Nej, det er der ikke. Der findes sådanne elementer, men hvis man vil prale med et effektivt prisstop, er det også nødvendigt, at man har den kontrol, der skal til. Der er jo ingen, der i nogen fagforening, når man vælger revisor, eller her i statsapparatet, når vi vælger statsrevisorer, siger, at man tror, der er tale om bedragere; det er en normal og almindelig kontrol. Og hvilke beføjelser skal monopoltilsynet så have? Alle disse ting har vi stadig væk ikke fået noget svar på.

Det er smukke ord, der bliver sagt om indkomstpoltikken, og vi vil komme til at høre dem igen. Nu kan vi ikke nå det før jul, men lige efter nytår vil handelsministeren eller en anden minister forsikre os om, at det var en lykke, hvad man besluttede. Og omkring marts vil man igen forsikre os om, at det var en lykke, at folk kom til at rette sig efter 2. pct.'s bestemmelsen. Handelsministeren har haft nogle timer til at overveje. Hvad er svaret? Hvilken løn vil den nuværende regering under diktat fra centrum-demokrater og kristeligt folkeparti være med til at indrømme de lavestlønnede? Er det det, vi har regnet os frem til? Er det 27,80 kr.? Er det den løn, eller er det bare noget, man slynger ud, idet man siger: det vil såmænd nok gavne beskæftigelsen? Så vil jeg godt vide af arbejdsministeren eller af handelsministeren: hvad er det for et beredskabsværn, som hr. Ninn-Hansen taler om, som man ikke har lyst til at snakke om? Har man nogle aftaler på en helt anden led eller hvad? Det må

være rimeligt, at man undtagelsesvis også får svar på disse ubehagelige spørgsmål.

Jeg vil ikke forlænge denne diskussion, men vil bare sige til sidst, at jeg finder dette angreb på en demokratisk ret som noget af det farligste. Det er da muligt, at man kan fortsætte sin studiekreds i demokrati og økonomisk demokrati i socialdemokratiet, det vil jeg ikke udelukke, men det bliver da mere og mere en teoretisk diskussion, for jeg konstaterer, at jeg her fra denne talerstol uimodsagt har kunnet erklære, at man 4 gange har lavet overgreb mod lønarbejderne, aldrig imod arbejdsgiverne. 4 gange har man lavet sådanne overgreb, og så kan man alligevel forklare, at det er dem, der ikke vil rette sig efter de love, altså de diktater, man bliver udsat for, der er i færd med at skabe usikkerhed.

Jeg noterede mig også én ting mere, nemlig at man fra alle augustpartiers ordføreres side har sagt, at det, der fremkaldte denne reaktion, var nogle strejker, der var kommet i gang. Ja, man bør erindre, at folk kun strejker, når de ikke ser andre udveje. De betaler ikke over 200 kr., fordi nogen ville inspirere dem til det, men de må simpelt hen slå til, når de ikke kan se andre betingelser, og når de stadig væk føler, at det er dem, der skal betale.

Vi har hver eneste gang advaret dette flertal. Nu advarer fagbevægelsen også. Alle må anerkende, at det bliver en vanskelig overenskomst-situation, og så vil et flertal her om en times tid træffe endnu farligere afgørelser. Hvad skal det så gavne? Ja, det er da muligt, at man kan få den politiske stabilitet på det grundlag, som er dikteret af venstres ønsker og af de konservatives, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis krav. Det er muligt, men det sætter ikke et menneske mere i arbejde, det løser ikke betalingsbalanceproblemerne, det udvider ikke købekraften, og det skaber ingen løsning for de folk, der er huslejeblæde, og som har en så voldsom utryghed i morgendagen.

Wilhelm (VS):

Hr. Gert Petersen havde ondt af, at jeg havde brugt 1 minut ud af 20 på at stille et par spørgsmål til SF efter det, der er kommet frem i SF's egen avis om uenighed og holdningen til dette forslag, og også over, at hr. Kurt Hansen havde sagt noget om hr. Gert Petersens indlæg. Lad mig tage det sidste først.

Det at nævne Paulus Andersen er da ikke i sig selv noget odigt, og det at nævne, at Pau-